

Psalmus

sunt: sed etiā vi sunt servi tui: id est obediens iussis tuis. **I**p̄sius em̄ sum⁹ figmentū: nō solū in Adam: sed etiā creati in christo Iesu: in operibus bonis que preparauit de⁹ re in illis ambulem⁹. Deus est em̄ qui opatur in nobis: et velle et perficere p̄ bona voluntate. **E**t dirige filios eorum. Ut sint recti corde quib⁹ bonus est deus. Bonus est em̄ de⁹ israel: sed rectis corde: nō si cut ille cui cōmoti sunt pedes: quia pacem peccatorū intuenti: displicere ceperat de⁹: quasi ista nesciēs: quasi ista nō curās: et ab humani generis gubernatōe dissimulans.

¶ Et sic splēdor dñi dei nostri sup nos: **T**hi dicit: Signatū ē sup nos lumen vultus tui dñe. **E**t opa manū nostrarū dirige sup nos: Ut nō ea pro rerum terrenarū mercede faciam⁹. Tunc em̄ nō directa sed curua sunt. **H**ucusq; psalmū istū multi codices habēt: sed in nōnullis legitur aliis vltim⁹ versus: **E**t opus manū nostrarū dirige. **L**ui versui diligentes et docti p̄notāt stellā: quos astericos vocant: quibus significant ea que in hebreo vel alijs interptibus grecis reperiunt: in septuaginta vero interptatione nō sunt. Quē versum si velimus exponere: id mibi videt habere sentētē: q̄ omnia bona opera nostra: vnu opus est caritatis. **A**lēnitudo eius legis est caritas. **N**az supiore versu cū dixisset: **E**t opera manū nostrarū dirige sup nos: isto vltimo nō opera sed opus dixit manū nostrarū dirige: tanq; vltimo versu volēs ostēdere ipsa opa vnu op⁹ esse: id ē ad vnu opus dirigi. **T**unc em̄ recta sunt opa: cū ad hunc vnu finem diriguntur. Finis em̄ p̄cepti caritas ē de corde puro: et conscientia bona: et fide non ficta. **O**pus q̄ vnu est in quo sunt omnia: fides que p̄ dilectionē operat: vnde etiā domin⁹ in euāgeliō dicit: Hoc est opus dei ut credatis in eū quē ille misit. Cum ergo in ipso psalmo: et vita vetus: et vita noua: et vita mortalī: et vita vitalis: et anni qui p̄ mīlio habētur: et dies habētes plenitudinē misericordie vrecoz leticie: id est et penā primi hominis: et regnū secū di: satis aperteoz distincta sint: Ad hoc em̄ existimo hois dei Moysi nomē titulo eius inscriptuz: vt eis qui pie recteoz scrutant̄ scripturas: eo mō intimaretur etiā lex dei q̄ p̄ Moysen ministrata est: vbi p̄ bonis operib⁹ sola vel pene sola p̄mia terrenorū honorū deus polliceri videtur: sine dubio habere s̄b velamē-

XC

to tale aliquid quale iste psalmus ostēdit. **H**ed cum quisq; trāsierit ad christū: auferetur velamen: et reuelabuntur oculi eius ut cōsideret mirabilia de lege dei: donāte illo cui dicimus: **R**euela oculos meos: et cōsiderabo mirabilia de lege tua.

Explīcīt Tract. de ps. LXXXIX.

Incipit Tract. de ps. XC.

Germō p̄mis: de p̄mia parte psalmi.

Pstrū Iesū christū diabol⁹ tēptare ausus est. **A**udiamus q̄ vt possimus instructi resistere tēptatori: nō p̄sumētes in nobis: sed in ipso q̄ prior tēptatus ē: ne nos in tēptatione vinceremur. **I**lli em̄ tēptatio nō erat necessaria. **T**ēptatio christi: nostra doctrina est. **S**i autē attendam⁹ qđ respōderit diabolo: vt b̄ et nos respōdeamus q̄ simuliter tēptat: intrem⁹ p̄ ianuā: sicut audistis lectionē euāngelij. **Q**uid est em̄ intrare p̄ ianuā: **I**ntrare p̄ christū. **I**pse em̄ dixit: Ego sum ianua. **Q**uid autē intrare p̄ christū: **I**mitari vias christi. **I**n q̄ imitaturi sumus vias christi: **N**ūqd in ea magnificētia in q̄ de⁹ erat in carne: **A**ut ad hoc nos exhortat: aut hoc a nobis exigit: vt talia miracula qualia fecit ip̄e faciam⁹: **A**ut vo dñs noster Iesū christus: nōne et mō et sp̄ cū p̄rē totū mūdum gubernat: **E**t nunqđ vel ad hoc vocat hominē faciēs eū imitatore suū: vt cū illo gubernet celū et terrā: et oia que in eis sūt: **A**ut vt sit et ip̄e creator: p̄ quē sient oia: sicut p̄ christum facta sūt oia: **N**e q̄ ad ista opa te inuitat de⁹ saluator dñs noster Iesū christ⁹ que fecit ab initio: de quib⁹ scriptū ē: **O**ia p̄ ip̄m facta sūt: **N**e q̄ ad illa q̄ feci terra: nō b̄ tibi dīc: **N**ō eris discipul⁹ me⁹ nisi abulaueris sup mare: aut nisi suscitaueris mortuū q̄triduanū: aut nisi oculos ceci nati apueris: nec b̄. **Q**uid est q̄ intrare p̄ ianuā: **B**iscite a me q̄ mut̄ sum et hūilis corde. **Q**d factus est ppter te: hoc in eo debes attendere vt imiteris. **M**iraculum em̄ et nonduz natus de Maria fecit. **Q**uis enim usq; fecit: nisi de quo dictū est: **Q**ui facit mirabilia magna solus: **I**p̄sius em̄ virtute: et antea qui secerūt potuerūt aliquid facere. **I**n virtute christi **H**elias mortuū suscitavit: **A**nsi forte maior est Petrus q̄ christ⁹: q̄ xp̄us voce suscitauit egrotantē: **P**etr⁹ aut cū p̄transiret vmbra ipsius tangendi preferebat egroti. **P**otentior ergo petrus q̄ christus: **Q**uis hoc dementissimus dixerit: **Q**uare ergo

Psalmus

XC

tanta potentia in Petro: Quia christ⁹ in
Petro: Ideo dixit: Q̄es qui venerūt fu-
res sunt ⁊ latrones: id est qui venerunt sua
sponte: non a me missi. Qui venerunt sine
me a me nō sunt missi: in quib⁹ ego nō fui:
quos ego nō introduxi. Quotq̄ ergo mi-
racula facta sūt: siue a p̄cedētib⁹: siue a p̄se
quentib⁹: idē ipse dñs fecit qui fecit ⁊ p̄sen-
tia sua. Nec ad ipsa ergo miracula horat
que ipse fecit: ⁊ anq̄ esset homo: s̄ q̄ te hor-
tatur vt imitens: qđ nō posset nisi fact⁹ ho-
mo. Tolerare em̄ passiones nūquid posset
nisi homo: Hoc ⁊ crucifigi ⁊ hūiliari pos-
set nisi homo: Si ergo ⁊ tu cū molestias hu-
iis seculi patens q̄s fecit diabol⁹: siue ap-
te p̄ hoies: siue occulte sicut Job: sis fortis:
sis tolerans: habitabis in adiutorio altissimi:
sicut dicit ille psalmus: qđ si recedas ab
adiutorio altissimi: te ipsum volens adiu-
uare: cades. Muli em̄ fortes sunt: q̄si ab
hominiib⁹ patiuntur p̄secutionē: ⁊ vidēt eos
aperte seuire in se: ⁊ putant qđ tunc imitan-
tur passiones christi: si aperte eos hoies p̄
sequātur. Si aut̄ occulta diaboli p̄secutio-
ne feriātur: putat se nō coronari a christo.
Noli timere q̄i imitans christum: nā ⁊ q̄i
temptauit diabolus dñm: nullus homo fuit
in heremo: occulte illum temptauit: sed su-
perat⁹ est: ⁊ aperte seuies sugatus est. Sic
⁊ tu si vis itare p̄ ianuā q̄i occulte temptat
inimicus: q̄si postulat hominē vt aliquid
ei noceat p̄ corpales molestias: p̄ febres: p̄
egritudines: p̄ aliquos labores corporis: sic
laborauit Job: Biabolū nō videbat: sed
potestate dei intelligebat. Rouerat qđ dia-
bolus in eo nihil posset: nisi ab illo cui sū-
ma potestas est permitteretur: totā gloriā
deo dabat: potentiam diabolo nō dabant.
Naz ⁊ q̄si abstulit diabolus omnia: hoc di-
xit: Dñs dedit: dñs abstulit. Nō dixit do-
minus dedit: diabolus abstulit: qđ nihil ab-
stulisset diabolus nisi p̄misisset dñs. Nō au-
tē p̄misit dominus vt homo p̄baretur: dia-
bolus vinceref. Et q̄si eū plaga p̄cussit: il-
le p̄misit: qđ cum a capite v̄sq̄ ad pedes in
putredine vermuū flueret: nec tunc tribuit
diabolo aliquā potentiaz Job: sed cum ei
suggessisset ⁊ vxor ei⁹: quā solā reliquerat
diabolus: nō consolatrice mariti: sed adiu-
tricē sui: ⁊ dixit ei: Bic aliqd verbū in deū:
⁊ morere: dixit ei: Locuta es tanq̄ vna ex
insipietib⁹ mulierib⁹: Si bona suscepim⁹ d̄
manu dñi: mala q̄re nō sustinebim⁹: Ergo
q̄ sic imitāt christū ⁊ toleret oēs molestias

bui⁹ seculi: spes eius in deo sit: vt nec illece-
bra capiat: nec timore frangat. Ip̄e est.

Expositio prime partis.
Qui habitat in adiutorio al-
tissimi: in p̄tectione dei celi
comorabitur. Sicut audistis
psalmū ⁊ cātastis. Nam inde incipit psal-
mus. Quibus autē verbis tēptauit domi-
nū diabolus: cū ad ipsa venerimus agno-
scetis. Nota sunt em̄. Dicet dñs su-
sceptor meus es tu: ⁊ refugium meu-
deus meus. Quis hoc dicit domino:
Qui habitat in adiutorio altissimi. Quis
est qui habitat in adiutorio altissimi? Qui
nō habitat in adiutorio suo. Quis est q̄ ha-
bitat in adiutorio altissimi? Qui nō est su-
perbus: quoniō illi qui māducauerūt vt es-
sent quasi dñ: ⁊ pdiderūt qđ erant facti ho-
mines imortales. In adiutorio em̄ suo ha-
bitare voluerūt: nō in adiutorio altissimi:
ideo suggestionē serpentis audierunt: pre-
cepta dei ⁊ tempserūt: ⁊ inuenērūt hoc eue-
nisse in se qđ minatus est de⁹: nō quod pmi-
sit diabolus. Ergo sic ⁊ tu dic. Operabo
in eum. Quoniam ipse teruet me:
Nō ego me. Vide si aliud aliqd docet: nisi
vt tota spes nostra nō sit in nobis: nō sit in
hoie. Vbi eruet te. Be⁹ muscipula ve-
nantiū: ⁊ a verbo aspero. Be⁹ musci-
pula venantiū. Magnū aliquid est a ver-
bo aspero. Quid magnū? Muli in musci-
pula venantiū p̄ verbū asperū deciderūt.
Quid est qđ dico: Lendit diabolus ⁊ an-
geli eius: tanq̄ renātes tendunt muscipu-
las: s̄ longe ab ipsis muscipulis ambulant
hoies q̄ in christo ambulāt. Nō audet em̄
in christo tēdere muscipulas: circa viā po-
nit: in via nō ponit. Elia aut̄ tua christ⁹ sit:
⁊ tu nō cadis i muscipula diaboli. Aberrā-
ti a via: iam ibi est muscipula: Hinc atq̄
hinc ponit muscipulas: hinc atq̄ inde po-
nit laqueos: iter laq̄os ambulas. Si vis
securus ambulare: noli declinare in dexte-
rā aut sinistrā: ⁊ sit tibi via ille q̄ tibi p̄ te fac-
tus ē via: vt p̄ducat te ad se p̄ se: ⁊ n̄ timet
laq̄os venantiū. Sed qđ est a verbo aspe-
ro: Multos p̄ verbū asperū misit in musci-
pula diabolus (Verbi gratia) q̄ voluerint
esse christiani inter paganos: insultatores
patiunt̄ paganos: erubescūt inter insulta-
tores: ⁊ a verbo aspero recedentes de via
incident in laqueos venantiū. Et quid ti-
bi facturum est verbū asperū: Nihil. Nun-
quid nihil tibi facturus est laqueus: quo te

Psalmus

compellit inimicus p' verbū aspersū! Quō retia plerūq; tendunt ad caput sepis: tenuuntur aubus: t lapides mittunt in sepe: lapides illi nihil sunt facturi aubus: quādo enī ferit auez: qui lapidē mittit in sepe: Timēs aut̄ auis inanē sonū cadit in retia sic homines timētes insultator̄ verba vanā t inania: t erubescētes cōuitis super fluis: cadūt in laqueos venantiū: t captiuāt a diabolo. Sz cur non dico fratres qd nō ē tacendū: qd me cogit de' dicē: Quomodolibet accipiatis hoc cogit me de' dicere: t si nō dixerō: ego cado i laqueos ve nantiū. Si enī detractiōes hoīm timeo vt nō dicam: ego ipse a verbo aspero cado in laqueos venantiū: qui vos moneo vt nō timeatis verba hoīm. Quid ē ergo quod dictur⁹ sum: Quō inter paganos qui fuerit christian⁹ a paganis audit verba aspera: quibus si erubuerit cadit i muscipula⁹ venantiū: sic inter christianos qui voluerint esse diligentiores: t meliores ab ipis christianis audituri sunt insultationes. Et quid pdest frates qd aliqui inuenis cūntate: vbi nullus est paganus? Nemo ibi iſulat christiano qd christian⁹ est: quia nō ibi inuenit paganus. Sed sūt multi male vi uentes christiani: inter quos qui voluerit bene vivere: t inter ebriosos sobri⁹ esse: t inter fornicarios castus esse: t int̄ cōsultatores mathematicor̄ dēū sinceriter colere: t nihil tale requirere: t inf̄ spectatores nūgatiū theatror̄: nolle ire nisi ad ecclesiam: patif insultatores ipos christianos: t patitur verba aspera: t dicunt tu magn⁹: tu iustus: tu es H̄elias: tu es Petrus: de celo venisti: insultat̄ quoq; se verterit: audit hinc atq; inde verbū asperū. Qd si timet t recedit a via christi dei: cadit i laq; os ve nantiū. Quō autē cū audiunt hec verba: nō recedit a via: Quid est non recedere a via: Qd audit verba aspera: vnde sibi ha bet facere solatiū: vt nō curet verba aspera: nec recedat a via: t intret p ianuā: t dicat qlia verba audio: seru⁹ peccator. Boninus me⁹ audiuit: demoniū habes. Nō audistis verbū asperū qd dictū est i dñm: nō opus erat vt Jesus hoc audiret: sed te monuit aduersus verba aspera: ne incidas in laqueos venantium. Inter scapulas suas obumbrabit tibi: t sub alis eius sperabis. Hoc dicit: ne tua pfectio a te tibi sit: ne putas qd tu te pos tes pteget: Ille te pteget vt eruat: t eru-

XC

tus de muscipula venatiū t a verbo aspero: inter scapulas suas obumbrabit tibi: t a tergo potes intelligere: t a pectore. Sca pule enī circa caput sūt: sed quia dicit sub alis eius sperabis: manifestū ē: qd pfectio alaru⁹ pānsarū facit te esse inter scapulas dei: vt hinc atq; hinc ale dei te ponat i me dio: t nō timebis ne quis tibi noceat: tan tum tu noli inde recedere: quo null⁹ inimicus audet accedere. Si gallina ptegit pullos suos sub alis suis: quāt̄ omagis tu sub alis dei titus eris: t aduersus diabolū t angelos eius: que aeree potestates tāq; ac cipitres circluolitant: vt infirmū pullum auferat. Neq; enī sine causa cōpata ē gallina ipsi sapiētē dei. Nā christ⁹ ipse dominus noster t saluator tāq; gallinā se dixit: Hierusalē hierusalē quoties volui collige re filios tuos: tāq; gallina pullos suos et noluisti. Noluit illa hierusalē: velim⁹ nos: Illa rapta ē ab aens potestatibus fugiēs alas galline: psumens de viribus suis: cū esset infirma: nos cōfitētes infirmitatē nostram sub alis dei fugiam⁹. Erit nobis enī tāq; gallina pteges pullos suos. Nō est enī iniuriosuz nomē galline. Attēdite ceteras aues fratres. Multe aues ante nos se tāt: calefaciūt pullos suos: nlla sic auis infirmak cū pulli suis quō gallina. Attēdat caritas vestra hirundines: passerēs t cico mas: videm⁹ extra nidos suos: nec cognoscimus vtrū setus habeant. At vero gallinam cognoscim⁹ in infirmitate vocis t in relaxatione plumaz. Lota mutat affectu pullo⁹: quia illi infirmi sūt: infirmā se facit. Quia ergo t nos infirmi eramus: infirmā se fecit sapiētē dei: quia verbū caro factū est t habitauit in nobis: vt sub alis ei⁹ spremus. Scuto circudabit te veritas eius: Que sūt ale: hoc ē scutū: qd nec ale sūt: nec scutū. Si aliqd hor̄ prie eēt: nūqd ale scutū esse possēt vt scutū ale: Sz quia figurate p similitudines dici omnia ista possūt: ideo t ale t scutū esse potuerūt. Si vere lapis esset christus: leo nō esset: si leo esset: agn⁹ nō esset. Ideo t leo t agn⁹ t la pis t vitul⁹ et si qd bmoi: qd nec lapis: nec leo: nec agn⁹: nec vitul⁹: sed saluator omniū Jesus christus. Iste enī similitudines sūt: nō prietates. Cleritas eius inquit cir cūdabit te. Tāq; scutū veritas eius est: vt non misceat eos qd in seipsis sperant cū eis qui in deo sperant. Peccator est t pec cator: sed da peccatore de se presumētē

Z

¶ Psalmus

XC

cōtemnētē peccata sua nō cōfītētē t dī-
cet: Si deo displicerēt peccata mea: nō p-
mutteret me viuere. Ali⁹ aut̄ non audebat
oculos leuare: sed p̄cutiebat pectus suu⁹:
dices: dñe p̄pitius esto mihi p̄ctōr. Et ille
p̄ctōr: t ille: sed ille irridēs: iste plāgēs: ille
cōtemp̄tor: hic cōfēssor p̄ctōr suor⁹. Uer-
itas aut̄ dei q̄ non psonas accipit: discer-
nit penitētē a defendētē: discernit humi-
lem a supbo: discernit p̄sumētē de seipso
a p̄sumētē de deo. Ergo veritas ei⁹ tanq̄
scuto circūdabit te. Non timebis a ti-
more nocturno. ¶ A sagitta volā-
te per diem: a negocio per ambu-
lante in tenebris: a ruina t demo-
nio meridiano. Buobus q̄ supra dixit:
reddunt duo que infra dixit: nō timebis a
timore nocturno: a sagitta volante per di-
em: t ppter timorē nocturnū: a negocio p-
ambulāte in tenebris: t ppter sagittā vo-
lantem p̄ diē a ruina t demonio meridia-
no. Quid est timēdum in nocte: t quid in
die: Lū q̄sq̄ ignorās peccat: tanq̄ in nocte
peccat. Lū aut̄ sciens peccat: tanq̄ in die
peccat. H̄o ergo illa leuiora: ipa sūt gra-
uiora: que repetita sūt. Intēdite vt diligē-
ter hoc si domin⁹ annuerit exponat vobis:
Obscurū ē enī t erit magn⁹ fruct⁹ si intelle-
xerit: Lēptatiōez q̄ fit i ignorātib⁹ leuis: ti-
morez nocturnū appellauit: t lēptationē q̄
fit in scītib⁹ leuis: sagittā volātē p̄ diē ap-
pellauit. Que sūt leues lēptatiōes: Que
nō sic instat: nō sic vrgēt vt cogāt: sed pos-
sunt cito declinata trāsire. Eadē rursus fac
grauia: si p̄secutor instet: t vehemēter ter-
reat ignorātes: id est nōdū firmos in fide:
nec scītētē qđ ad hoc sūt christiani: vt fu-
turā vitā sperēt: cū ceperint terreri de ma-
lis temporib⁹: putant quod deseruit illos
christ⁹: t sine cā sūt christiani. Nō norunt
enī vt dixi: qđ ad hoc sūt christiani: vt p̄-
sentia supent: t futura sperēt: inuenit illos
negociū gambulās i tenebris: t capit eos.
Sūt at̄ qđā q̄ nouēt se ad futurā spēi vo-
catos: qđ qđ nob̄ pmisit de⁹ nō ē d̄ ista fra-
nō ē de ista vita: qđ iste oēs lēptatiōes tole-
rande sūt: vt illud accipiam⁹: illud acqui-
ram⁹: qđ nob̄ pmisit de⁹ in eternā. No-
rit ista: sed qđ̄ cēpit p̄secutor instare vebe-
mentius: agitare munis: penis: tormentis:
aliquā cedūt: t scītētē tanq̄ in die cadunt.
Quare aut̄ in meridie: Quia mltū feruet
p̄secutio. Maiores est⁹ dixit meridie. At-
tendat hoc caritas vestra de scripturis me-

Alia līa.
t in die.
t ab incursu.

pbantē. Qđ̄ de seminātē dicebat dñs: qđ̄
exīt seminās seminare: t aliud cecidit in
via: aliud in petrosa: aliud inter spinas: di-
gnat⁹ est ip̄e exponere similitudinē. Et cū
venisset ad petrosam: b̄ ait: Hi sunt q̄ au-
diunt verbū: t ad horā gaudēt ad verbū:
t in tribulatiōe que fit ppter verbū: t inuo-
scādalizant. Quid enī dixerat de his q̄ ex-
ierāt in petrosis: Exorto sole inquit anue-
rūt: qđ n̄ habebāt altā radicē. Hi s̄t ḡ q̄ ad
horā gaudēt ad verbū: t cū p̄secutio facta
fuerit ppter v̄bū arescunt. Quare arescunt:
Quia non habebant firmā radicē. Que
est radix: Caritas. Hoc enī dicit Ap̄ls: vt
in caritate radicati: t fundati. Quō enim
radix oīm maloz est cupiditas: sic t radix
oīm bonoz est caritas. Hostis hoc t sepe
dictū est: H̄z quare hoc volui cōmēdare:
Ut intelligeritis psalmū: qđ̄ demoniū me-
ridianū ppter estū vehemētis p̄secutiōis
positū est. Sic enī dñs dīc: Or⁹ est sol: et
aruit herba: qđ̄ radicē n̄ habebat. Et expo-
nens nobis quid est a sole arescere herbā
dixit: qđ̄ p̄secutiōe facta nō manēt illi in si-
de: qđ̄ altā radicē nō habebat. Recte b̄ in-
telligim⁹ demoniū meridianū p̄secutiōne
vehementē: Qualis fuit illa p̄secutio ali-
qđ̄ fratres cōmemorē: vñ dñs liberavit ec-
clesiā suā: dignet attēdere caritas vestra.
Primo q̄ impatores t reges seculi puta-
uerūt se p̄sequēdo tollere posse d̄ terra no-
niē christi t nomē christiano⁹: iussiēt ut
q̄sq̄ se p̄fiteret christians: seriret. Quicū
qđ̄ noluit feriri negauit se christians: scīēs
quid mali faceret: queit ad illū sagitta vo-
lās p̄ diē. Quicūq̄ aut̄ nō curauit p̄fitem
vitā: sed cert⁹ spauit futurā: declinauit sa-
gittā volātē p̄ diē: p̄fessus est se christia-
nū: p̄cussus carne: liberat⁹ est spiritu: expe-
ctare cepit positus ap̄d dēt in quiete enā
redēptionē corporis sui in resurrectiōe mor-
tuoz. Euasit aut̄ lēptationē illaz a sagitta
volante p̄ diē. Ergo q̄sq̄ se cōfēssus fue-
rit christians feriat. Quō sagitta volās p̄
diē fuit: Nōdū erat demoniū meridianū
flagrās vehemēti p̄secutiōne: t faciēs ma-
gnos estus: etiā fortib⁹. Audite enī qđ̄ se-
cutū sit. Lū vidissent inimici: qđ̄ multi se-
stinarēt ad martyriū: t tāto plures crede-
rent in christū: quāto plures patiebant: di-
xerūt ap̄d se: Nos occisiū sum⁹ gen⁹ hu-
manū tot milia qui credūt in hoc noīe. Si
occiderem⁹ oēs p̄pe: nullus in terra rema-
nebit. Lēpit feruere sol: cēpit feruēscē cīl⁹:

¶ Psalmus

Audite enī qđ iussent. Quō āt iussent. Quicqđ p̄fess⁹ se fuerit christianū feriat. Iussent postea: qđcūqđ se p̄fess⁹ fuerit christianū torqat: tādiu torqat: donec neget se esse christianū. Compate sagittā volantē p̄ diem: t̄ demoniū meridianū. Sagitta volans p̄ diem: quid erat? Qui se confessus fuerit christiani: feriat. Quis fidelis eā mortis celeritatē non declinaret? Illud autē qui se cōfitetur christianū nō occidatur: sed torqueatur donec neget: si se negauerit dimittas: demoniū meridianū erat. Multī ergo nō negātes in tormentis deficiēbat: tādiu enī torquebātur donec negarent. Perseuerātib⁹ aut in nō negādō chriſtū: quid factur⁹ erat gladi⁹? Unū ictu occidēdo corp⁹: aīsm ad deū mittēdo: b̄ faciebat diuturna tormenta. Sed quis tādem inueniret q̄ duraret aduersus tātos t̄ tālōgos cruciat⁹? Multī defecerūt. Et credo illi defecerūt q̄ de se p̄slūserūt: q̄ nō habita bāt in adiutorio altissimū t̄ in p̄tectione dei celi: q̄ nō dixerunt dñi: susceptor meus es tu: qui nō sub vmbra alaz eius sp̄auerūt: sed virib⁹ suis multū dederūt. Beicti sūt a deo vt oīderet illi: q̄ ip̄e p̄tegit: ip̄e temperat tēptatiōes: ip̄e tātū venire permittit quātū pōt ferre cui venit. Multī ergo ceciderūt a demonio meridianō. Q̄ mīli vultū nosse: Sequit⁹ t̄ dicit. Cadēt a latere tuo mille: t̄ dena milia a dextrī tuis: ad te aut nō appropinabit. Luidicāt hoc frēs: Lui nūlī dño nōrō Jesu christo: B̄his enī Jesus nō solū in se: s̄ et in nobis. Recordamini verba illa: Gaule saule qđ me p̄seq̄ris: Quādo ip̄m nemo tangebat et dicebat: qđ me p̄seq̄ris: nūquid nō i nobis seip̄m computabat? Q̄n dicebat: q̄ fecit vni ex minūmis meis mihi fecit: nōne i nobis seip̄m cōputabat? Nō enī diuisa sunt ab inuicem membra: caput t̄ corpus. Quid est caput t̄ corpus? Saluator t̄ ecclesia. Quō ergo dictū est: cadēt a latere tuo mille et dena milia a dextris tuis? Cadēt enī a demonio meridianō. M̄agn⁹ terror fratres: a latere christi cadere: a dext̄ christi cadē. Quō cadēt a latē? Quare illi a latere: illi a dextris? Quare nulle a latere: et dena milia a dextris? Quid est a latere mille? Quia pauciores sunt mille: q̄ dena milia q̄ a dextris cadēt. Qui sūt isti? Modo planū erit in nomine christi: modo aptū erit. Quibusdā p̄misit christus: q̄ cū illo iudicabūt: apostoli scilicet: et q̄ dimisē

XC

rūt oīa t̄ secuti sūt eū. Nā Petrus ait illi: Ecce nos dūnūsum⁹ oīa: t̄ secuti sum⁹ te: et hoc illis p̄misit: Sedebūt sup duodeci sedes iudicantes duodecim tribus israel. Nolite putare: q̄ ipsi solis p̄misit dñs: Ubi enī sedebit paulus apl̄s q̄ plus illis oīb⁹ laborauit: si nō ibi sedebūt nūlī duodecim? Ille enim tertiusdecim⁹ est: nāz ex duodeci cecidit Judas: in locū autē Iude traditoris Mathias ordinat⁹ est: vt i acti bus Ap̄lor̄ legim⁹. Implete sūt duodeci sedes: nō ibi sedebit q̄ plus oīb⁹ illis labo‐ rauit. An duodecim sedes p̄fectio est tri‐ bunalis? Nā milia sedebunt in duodecim sedib⁹. B̄ vñ mīhi pb̄as ait aliquis: q̄ et Paul⁹ inter iudices erit: Audi illū dicente: Nescitis q̄ angelos iudicabim⁹? Iudi‐ cabim⁹ inquit. Et ip̄e nō dubitauit in p̄su‐ ptōe: q̄ credidit cōputari se inter illos q̄ iudicabūt cū christo. Qui ergo iudicabūt cū christo: principes eccliaz p̄fecti sūt. La‐ lib⁹ dixit: Si vis esse p̄fectus: vade vende omia tua: t̄ da paupib⁹. Quid est si vis es se p̄fectus? Vis necū iudicare t̄ nō iudi‐ cari. Ille enī cōtristat⁹ abscessit. Sed mul‐ ti hoc fecerūt: t̄ multi hoc faciūt. Ergo isti cū illo iudicabūt. Sed multi p̄mituit sibi quia iudicabūt cū christo: q̄a dimittūt oīa sua et sequūntur christū: sed habēt p̄suptio‐ nē de se: habēt quēdā typū et supbiā quāz deus solus pōt nosse: et nō possūt euitare demoniū meridianū: id ē casū feruētis caloris nimiae p̄secutiōis. Tales multi cū es‐ set illo tēpore: qui distribuerūt omnia sua paupib⁹: et sibi iā p̄mittebāt: quia sessu‐ ri erāt cū christo et iudicaturi gētes: feruē‐ te calore p̄secutiōis tanq̄ a demonio meri‐ diano: defecerūt in tormentis t̄ negauerūt christū: Ipi sūt qui a latere ceciderūt tanq̄ lessuri cū christo ad mūndū iudicādū ceci‐ derūt. A dextris autē dicā qui cadūt. No‐ stis q̄a cū apparuerit ip̄m tribunal vbi cuz christo dñs iudicabūt: qui voluerūt esse t̄ vere fuerūt p̄fecti: radicati t̄ fūdati in cari‐ tate: vt nō arecerēt de sole et demonio me‐ ridiano. Hoc enī ait domin⁹: Cōgregabū‐ tur ante eum omnes gentes: et diuidet il‐ los ab inuicem sicut pastor diuidit oves ab hedis: et oves ponet a dextris: hedos autē a sinistris t̄ iudicabūt. Multī erūt qui iudicabūt: sed pauciores erūt q̄ illi q̄ ante tribunal stabūt: quia illi tanq̄ mille: il‐ li tanq̄ dena milia. A dextris positis: qđ dictur⁹ ē: Esuriui enī et dedistis nūbi mā‐

ducare: hospes sui et suscepistis me. **A**nifestum est quod his dicet: qui habet substatiā huius seculi: vnde ista humana faciat: tamen et ipsi cum illis regnabunt: quod illi tandem milites: illi tandem annonam p̄bētes p̄uiciales: Sub uno tamen imperatore: et miles et p̄uincial in regno est: miles fortis: p̄uincialis deuotus: miles fortis orationib⁹ pugnat aduersus diabolos: deuotus p̄uincialis annonam tribuit militib⁹. **I**n telligat caritas vestra. Et audiūt in fine ad dexterā positi: Venite benedicti patris mei: p̄cipite regnum quod vobis paratum est: ab origine mundi. Erat ergo illo tempore multi qui graviter inferuerat sol p̄secutionis: et demoni unum meridianum: qui sibi permittebant: quia iudicaturi erat cum christo: non potuerunt ferre estū p̄secutionis: et ceciderunt a latere ipsi. Erat ibi aliquis qui non sibi permittebant sedes iudicantium: sed p̄eleemosynas permittebant sibi: quod ad dexterā futuri erat quod dicturus erat christus: Venite benedicti patrum mei p̄cipite regnum: quod vobis paratum est ab origine mundi. Et quod multi de spe illa iudicandi ceciderunt: multi autem et mille plures de spe illa dextere ceciderunt: ideo dicti sunt christo: **C**adet a latere tuo mille et mille milia a dextera tuis. Et quod mille erunt cum illo qui oia illa non curarunt: cum quibus tandem membris vnde est christus: ad te autem inquit non appropinquabit. Numquid ad solū caput dixit: non appropinquabit: Non utique: sed nec ad Petrus: nec ad Paulum: nec ad omnes apostolos: nec ad omnes martyres: qui in tormentis non defecerunt. Quod ergo non appropinquabit: Cur sic torti sunt: Propri quauit carni tormentum: sed non puenit ad locum fidei. Itaque longe erat fides ipsorum a terrore tormentum. Torquent: nec appropinquabit terror: torquentur irredebet tormentum: presumentes in illo quod horum vicit: ut ceteri runcerent. Et quod vincunt: nisi qui de se non presumunt: Intercedat caritas vestra. Ad hoc enim dixit oia supiora. **D**icit dominus susceptor meus es tu et refugium meum: et sperabo in eum: quoniam ipse eruat me de misericordia venientium. Ipse eruat me: non ego me. Inter scapulas suas obumbrabit tibi. Sed quoniam sub aliis eius sperabis: Scuto circumdat te veritas eius. **Q**ui ergo in illo presumisti: et tota spē tuam in illo posuisti: sequitur. Quid: Non timebis a timore nocturno: A sagitta volat per diem: a negocio pambulante in tenebris: a ruina et demonio meridianu. **Q**uis non timebit: Qui in christo presumit. Qui autem de se presumunt: et si iam sibi sperabat latrator christi tandem

iudicaturi: et si futuros se iam sperabant a dextris christi qua diceretur illis: **V**enite benedicti prius mei: p̄cipite regnum quod vobis paratum est ab origine mundi: venit demonus meridianus: id est seruēs estus p̄secutionis vehementer terrēs: et ceciderunt multi a spe sedis iudicarie: de quibus dictum est: **C**adet a latere tuo mille: et mille a spe remuneratiois obsequiorum suorum: de quibus dictum est: et dena milia a dextera tuis: ad te autem: id est ad capitulum et corpore non appropinquabit ruina et demonius meridianus: quoniam novit dominus qui sunt eius. **V**erum oculi tuis considerabis: et retributionē pectorum videbis. **Q**uid est hoc: Quare verum: Quia licuit in impiis superbire in filios tuos: licuit in impiis p̄sequi seruos tuos. Impune ergo erit impius: quod p̄secuti sunt filios tuos: Non erit impune. **O**vis enim tu permiseris: et magis inde tui coronati sunt: verum oculis tuis considerabis: et retributionē pectorum videbis. **N**ihil ergo quod voluerunt: non bonum quod per nesciētes actum est eis retribuetur. **N**ihil opus est ut oculos fidei habeamus et videamus: quod et exaltat ad te ipsum et plangat in eternum: et quibusdam potestas in filios dei temporaliter dicitur eis: **I**te in ignem eternum qui paratus est diabolo et angelis eius. **S**ed si habeat quisque oculos sic dixit: oculis tuis considerabis: non est leue videre impiū florentē in hoc seculo: et habere ad illum oculos ut consideres fidem quid ille passurus est in fine si se non corixerit: quia qui non tonare volunt postea fulminantur. **E**rerunt oculis tuis considerabis et retributionē pectorum videbis. **Q**um tu es domine spes mea: Ecce venit ad illum: quare non cadat a ruina et demonio meridianus. **Q**um tu es dominus spes mea. **A**ltissimum posuisti refugium tuum. **Q**uid est hoc in alto est refugium tuum: **M**ulti enim sic sibi faciunt refugium dei: quo fugiantur a temporalib⁹ estib⁹. In alto est enim refugium dei: valde in occulo est quod fugias ab ira ventura. **A**ntiquissimum posuisti refugium tuum. **N**on accedent ad te mala et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. **Q**um angelis suis mandauit de te: ut custodiāt te in omnibus vijs tuis. **I**n manib⁹ tollēt te ne quoniam offendas ad lapidem pedem tuum. **I**sta sunt verba que dixit diabolus dominus Iesu christo: quoniam illuminauit. **S**ed quod diligenti consideranda sunt: ne vos fatigemus differamus in crastinū: quia et crastino si dominus voluerit: inde vo-

Alia fa.
accedit
malu.

Alia fa.
portabat
foste.

¶ Psalmus

bis erit fmo: ut ab isto loco psalmi rursus incipiam⁹ ppter tediū vestrū: ne cū volūm⁹ finire res obscuras: p̄cipitemus: et non puemāt ad intelligentiā vestrā.

Sermo scđs: de scđa pte eiusdē psalmi.

Pecut nō dubito memisse caritatē vestrā q̄ hesterno die sermoni affūstis: psalmū quē ceperam⁹ expo nere: ne ad terminū pueniret angustia tgis impediuit: et dilata est ps ei⁹ in hodiernūz diē: hoc qui heri affūstis recordam⁹: q̄ nō audistis agnoscite. **D**ropterea secim⁹ ipaz lectionē euāgeliū recitari vbi dñs tēptatus est: p ea vba psalmi q̄ hic audistis. **I**o tem ptatus ē christ⁹: ne vincat a tēptatore chri stian⁹. **I**lle quippe magister in oib⁹ tēptari voluit q̄ tēptamur: sicut mori voluit quia morimur: sicut resurgere voluit: q̄ resurre cturi sum⁹. **I**lla enī q̄ ostēdit in hoīe qui factus est ppter nos hō cū esset de⁹ p quem facti sum⁹: ppter nos oīdit. **E**t sepe cōmēdauim⁹ caritati vestre q̄ nos sepe iterare nō piget: ut q̄ forte multi vestrū legere nō possūt: q̄ nō eis vacat legere: aut lras nō norūt: salte affidue audiēdo nō obliuiscāt salubrē fidē suā: **C**erte eā repetēdo quibus dām molesti videamur: dū tñ qsdā edifi cemus. **N**ouim⁹ enī mltos esse et mēoria p ualētes et lectiōis diuine studiosos: qui ea q̄ dicturi sum⁹ nouerūt: et forte nos ea volūm⁹ dicere que nō nouerūt. **S**ed si celeri ores sūt intueant: q̄ cū tardiorib⁹ ambulat viā. **N**isi aut̄ duo comites vnā viā am bulat: quoꝝ est vñ⁹ celerior: alter tardior: in p̄tāte celerioris est: ut cum illo ambulet tardior: nō in p̄tāte tardioris: q̄ si velit ce lerioꝝ tātū facere quātū pō: tardior illum nō sequit. **O**p⁹ est ergo vt celerior refrenet celeritatē suā: et nō relinquit comitē tardiorē. **H**oc est ergo qđ dixi me sepe dixisse: et nūc iterū dico: sicut dicit Apls: eadē scri bere vobis mihi quidē nō pigrū: vobis au tem tutū. **B**ns aut̄ noster Jesus christus: tāt̄ tot⁹ pfect⁹ vir et caput et corp⁹: caput i illo hoīe agnoscim⁹: qui nat⁹ est d Maria virgine: passus sub pontio Pilato: sepultus: resurrexit: ascēdit in celū: sedet ad de xterā patris: inde illū expectam⁹ iudicē vi uoz atq̄ mortuoꝝ: hoc est caput ecclesie. **C**orp⁹ hui⁹ capit⁹ ecclesia est: nō queb̄ loco est: b̄ que hoc loco et p totū orbē terraꝝ: nec illa q̄ b̄ tpe: sed ab ipso Abel: vsq; ad eos qui nascituri sūt vsq; in fine: et creditu

XC

ri in christū: totus pp̄ls sc̄tōꝝ: ad vnā ciuitatē p̄tinentū: que ciuitas corpus est christi: cui caput est christus. **I**bi sūt et angeli ciues nostri: sed q̄ nos p̄grinamur: laboram⁹: illi aut̄ in ciuitate expectat aduentū nostrū. **H**e de illa ciuitate vnde p̄grinamur lre nobis venerūt: ipse sūt scripture q̄ nos hortant: ut bene vivam⁹. **Q**uid dicā venisse lras: Ipse rex descēdit et fact⁹ ē no bis via in p̄grinatione: ut in illo ambulat̄es: nec errem⁹: nec deficiam⁹: nec in latro cinātes incidam⁹: nec in laq̄os irruamus qui ponūt iuxta viā. **L**alem ergo scientes christū totū: atq̄ vniuersū simul cū ecclē sia: ipm aut̄ solū natū de virginē caput ecclēsie mediatorē: sc̄z inf̄ deū et hoīes christū Iesum: ad hoc mediator ē ut eos q̄ recesserūt p̄ se recōciliēt: medi⁹ enī nō est nisi inter duos. **R**ecesseram⁹ a maiestate dei et peccato nostro offendēram⁹ eū: missus est filius mediator: qui sanguine suo solueret peccata nostra: quib⁹ sepabamur a deo: et interpositus redderet nos ei et recōciliaret a quo auersi in peccatis nostris et delictis tenebamur. **I**psē ē caput nostrū: ipse ē de⁹ equalis patri: verbū dei p qđ facta sūt omnia: sed de⁹ ut crearet: hō ut recrearet: de⁹ ut faceret: hō ut reficeret. **H**ūc itūtētes: sic audiam⁹ psalmū: Intēdat caritas vestra: disciplina ē ista: et doctrina schole hui⁹: q̄ vobis valeat nō ad vnū psalmū intelligē dum: sed ad mltos si teneatis hāc regulā. **A**liqñi psalm⁹ nō solū psalm⁹: sed et oīs p plētia: aliquñ sic loquit̄ de christo ut caput solū cōmēdat: et aliquñ a capite it ad corp⁹: id est ad eccliam: et nō videt mutasse perso nā: q̄ nō separat caput a corpe: sed tāt̄ de vno loquit̄. **V**ideat enī caritas vestra qđ dico. **M**anifest⁹ est certe psalm⁹ oib⁹ vbi de passiōe dicit: fodeſt man⁹ meas et pe des meos: dinumerauerit oīa ossa mea: di uiserūt sibi vestimenta mea: et sup vestē me am miserūt sorteꝝ. **H**oc et iudei qñ audiūt erubescut. **E**vidētissime enim pphetia de passione dñi nostri Iesu christi plata est. **B**elicta aut̄ nō habebat dñs noster Jesus christus: et tñ in capite ipsius psalmi dicit: Deus de⁹ me⁹ ut quid me dereliquisti: lō ge a salute mea verba delictoꝝ meor̄. **V**i detis ergo qđ dicas ex persona capitl: qđ ex persona corporis. **B**elicta ad nos p̄tinet: pas sio p nobis ad caput p̄tinet: sed ppter pas sionē illius p nobis: et qđ ad nos p̄tinet de lictor̄ soluit. **V**ic et in ipso psalmo iaz istos

Psalmus

versus hesterna die tractauim⁹: et breviter
illos cōmemoremus.

Let memoratio versuum prius tractato
rum cū expositione sequentia.

Qui habitat in adiutorio al-
q uisissimi: in p̄tectione dei celi
cōmorabit. Hoc cōmendaui-
mus caritati vestre in istis versib⁹: ne q̄s-
q̄ in se spem ponat: sed totā spē suā in illo
ponat in quo sūt vires nostre. Ex adiuto-
rio enī ei⁹ vincim⁹: nō ex nostra p̄sumptio-
ne. Protegit ergo nos de⁹ celi: si dicamus
dño qđ sequit. Dicet dño susceptor
me⁹ es tu: t̄ refugiu meū: de⁹ me⁹
sperabo in eu. Om̄ ip̄e eruet me
de muscipula venātiū: t̄ avbo aspe-
ro. Dixim⁹ qr̄ mlti timētes verbū aspersi
incidūt in muscipulā venātiū. Insultatur
homini qr̄ christian⁹ est: et penitet illum qr̄
christian⁹ fact⁹ est: et ab aspero vbo incidunt
in muscipulā diaboli. Insultat etiā homī
qui inf̄ mltos christianos meli⁹ viuit: et ti-
mēs aspera vba insultator̄: incidunt in laq-
os diaboli: vt nō sit triticū in area: sed pa-
lea sequat. Qui autē in dño sperat eruit a
muscipula venātiū t̄ a verbo aspo. Quo-
modo aut te p̄tegit de⁹? Inter scapu-
las suas obumbrabit tibi: Id ē an-
pectus suū te ponet: vt alis suis te p̄tegat:
si mō agnoscas infirmitatē tuam: vt quasi
pullus infirm⁹ fugias sub alas matris: ne
q̄ miluo rapiaris. Hilui sūt enī aeree po-
testates: diabolus t̄ angeli ei⁹: rape volūt
infirmitatē nfam. Fugiam⁹ sub alas ma-
tris sapiētie: qr̄ t̄ ipa sapiētia infirmata est
pter nos: qr̄ verbū caro factū est. Sicut
infirmitat gallina cuz pullis suis vt p̄tegat
eos alis suis: sic dñs noster Iesus christ⁹:
qr̄ cū in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹
est esse se eq̄lē deo: vt infirmare nobiscū:
et alis suis p̄tegeret nos: semetipm exima-
niuit formā sui accipiēs i similitudinē ho-
minū fact⁹: et habitu iuent⁹ vt bō. Et sub
alis ei⁹ sperabis. Scito cūda-
bit te veritas ei⁹: nō timebis a ti-
more nocturno. Leptatiōes ignoran-
tie timor nocturn⁹: p̄ctā sciētie sagitta vo-
lās p̄ diē. In nocte enī ignorātia intelligi-
tur: in die manifestatio. Sūt qui ignorātes
peccāt: sūt qui sciētes peccāt. Qui ignorā-
tes peccāt a timore nocturno supplātan̄:
qui sciētes peccāt a sagitta volāte p̄ diē p̄-
cussi sūt. Hec aut cū i grauiorib⁹ p̄secutio-
nib⁹ sūt: quousq̄ p̄ueniat tāq̄ ad meridi-

XC

ent: quicq̄ illo calore ceciderit: tāq̄ a de-
monio meridiano cadet. Et multi calore
isto ceciderunt: sic iā hesterno die exposui-
mus caritati vestre: qr̄ feruēte p̄secutiōe di-
ctū est: torqueant christiani donec neget
qd̄ christiani sūt: Cū antea solerēt p̄fessi p̄-
cuti: ad h̄ postea torqueant q̄diu neget:
christianor̄ p̄fessio torquebat: neogcio di-
mittebat. Erat ḡ tūc magn⁹ est p̄sequēti-
um. Quicq̄ in illa temptatione ceciderunt
tāq̄ a demonio meridiano ceciderunt. Et
quanti ceciderunt: Multi qr̄ se sp̄abāt ses-
suros cū dño t̄ iudicaturos: illi a latere ce-
cidēt: Itē multi qui se sperabāt ad dexte-
rā futuros in plebe sancta stipendiaria tāq̄
puinciales: q̄ annonā mulitib⁹ pb̄t q̄b⁹ di-
ci h̄eat: Esuriui enī t̄ dedistis mihi mādu-
care: Ad dexterā enī erāt mlti: t̄ d̄ ipa spe
ceciderunt: t̄ ples inde: qr̄ plures ibi. Pau-
ciores enī qr̄ cū dño iudicabūt: t̄ plures qr̄
stabūt an illū: sed nō vna cōditio eoz: alij
ad sinistrā: alij ad dexterā: alij vt regment:
alij vt punian̄: alij vt audiāt: Venite bñ-
dicti patris mei p̄cipite regnū: alij vt audi-
ant: Itē in ignē etiū: qui pat⁹ est diabolo
t̄ angelis ei⁹. Ergo A ruina t̄ demo-
nio meridiano. Cadet mille a la-
tere: t̄ dena milia a dextris: ad te
at nō appropinq̄bit. Quid: Demo-
niū meridianū te nō deīscit. Quid mirū si
caput nō deīscit: Sz nō deīscit t̄ illos qr̄ sic
bx̄t capiti: quō ait Apls: nouit dñs qr̄ sūt
eius. Sūt enī qdā ita p̄destinati vt noue-
rit dñs qr̄ p̄tineat ad corp⁹ ip̄i⁹. Cum ḡ ad
hos nō accedet illa temptatione vt deīsciat
eos: isti intelligunt in eo qđ sc̄ptū est: ad te
aut n̄ appropinq̄bit. Sz ne illi p̄ctores q̄b⁹
tāta licuit exercere in christianos attēdat
a quibusdā infirmis t̄ dicat: ecce quid vo-
luit de⁹ vt tantū imp̄ijs t̄ sceleratis liceat
in seruos dei: modicū p̄sidera oculis tuis:
oculis fidei: t̄ videbis retributionē pecca-
tor̄ in finē: quib⁹ mō tāta p̄mittunt ut exer-
cearis. Hoc enī sequit. Elerūm̄ oculi
tuis p̄siderabis: t̄ retributio-
nem peccator̄ videbis. Om̄ tu
es dñe sp̄es mea: altissimū posui-
sti r̄fugiu tuū. Nō accedet ad te
mala: Dño dic: Quonā tu es dñe sp̄es
mea: altissimū posuisti refugiu tuū: nō ac-
cedet ad te mala. Et flagellū non ap-
propinquabit tabernaclo tuo. Et
deinde iā verba que audistis dicta a dia-

¶ Psalmus

bolo. ¶ **Q**m̄ angelis suis mādauit
de te: vt custodiant te in oīb⁹ vījs
 tuīs. ¶ **I**n manib⁹ tollāt te: ne qm̄
 offendas ad lapidē pedē tuūz. **L**ui
 hoc dīc: **L**ui dixit: qm̄ tu es dñe spes mea:
Va puto nō esse exponēdū christianis qui
 sit dñs: si deū patrē intelligūt. **Q**uō illum
 tollēt angeli in manibus ne offendat ad la-
 pidē pedē suū. **E**ludetis ergo qr̄ christ⁹ do-
 minus dū loqueret de corpe: subito cepit
 loqui de capite. **C**aput nostrū appellatum
 est mō cū dicere: qm̄ tu es dñe spes mea
 altissimū posuisti refugū tuūz: **F**ō posuisti
 altissimū refugū tuūz: qm̄ tu es dñe spes
 mea. **Q**uid sibi hoc vult? **A**ttēdat caritas
 vestra: **Q**m̄ tu es dñe spes mea: altissimū
 posuisti refugū tuū: iā non est mirandūz:
 propterea enī sequit: **N**on accedēt ad te
 mala: qr̄ altissimū posuisti refugū tuū: t
 flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo: qm̄ altissimū posuisti refugū tuū. **N**ō
 aut̄ legim⁹ in euāgelio: quia alicubi ange-
 li portauerūt dñm: ne offēderet ad lapidē:
 t tñ intelligim⁹. **H**inc enī iā facta sūt: t nō
 sine causa pphetata sūt: nisi qr̄ futura erāt
 t nō possum⁹ dicere: postea vētur⁹ est chri-
 stus: vt nō offendat ad lapidē pedē suūz:
 iudicatur⁹ enī veniet. **E**bū ergo cōpletū ē:
Intēdat caritas vestra. **P**rimo hos ver-
 sus audite: qm̄ tu es dñe spes mea: altissi-
 mū posuisti refugū tuū. **G**en⁹ hum. inum
 mori boiem nouerat: resurgere non noue-
 rat: ideo qd timeret habebat: qd speraret
 nō habebat. **E**t ergo ille qui ppter disci-
 plinā fecit timorē mortis: ppter pmiū fu-
 ture vite eterne daret spem resurrectiōis:
 prior resurrexit dñs noster Jesus christus:
 mortu⁹ est post multos: resurrexit aī oēs.
Hoc passus est moriēdo: qd iā multi passi-
 erāt: hoc iā fecit resurgēdo: qd nullus aī
 illū. **Q**n̄ enī hoc accipiet ecclesia nisi in fi-
 ne: **P**recessit in capite qd membra sperēt.
Mouit enī caritas vīa: quō inter se dicāt.
Bicat ergo ecclesia dño suo Jesu christo:
 dicat corpus capiti suo: qm̄ tu es dñe spes
 mea: altissimū posuisti refugū tuū: id est
 iō resurrexisti a mortuis: t i celū ascēdisti:
 vt altū poneres refugū tuūz: ascēderes
 vt fieres spes mea: qui in terra desperabā:
 t me resurrectū esse nō credebā: **M**odo
 iam credo: qr̄ ascēdit in celū caput meū: q
 caput pcessit t mēbra secutura sūt. **D**uto
 iam manifestū esse qd dictūz est: qm̄ tu es
 dñe spes mea: altissimū posuisti refugū tu

XC

um. **H**oc plan⁹ dixerim: vt ego haberem
 spem resurrectiōis: quā non habebā: ideo
 prior resurrexisti: vt quo pcessisti: illuc me
 securū sperarē. **V**ox enī est ecclie ad do-
 minū suū: vox est corporis ad caput suum.
Noli ergo mirari: nō accedēt ad te mala:
 t flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo. **T**abernaculū dei caro est. In carne i
 habitauit verbū: t caro factū est taberna-
 culū deo. **I**n ipso tabernaculo impator mili-
 tauit p nobis: in ipso tabernaculo ab ho-
 ste temptat⁹ est: ne miles deficeret. **E**t quia
 ipsam carnē ostēdit oculis nostris: qr̄ ocu-
 li nostri ista luce gaudēt: t visibili lumine
 isto delectāt: qr̄ i manifestatiōe posuit car-
 nē suaz: vt oēs viderēt: iō psalm⁹ dīc: **I**n
 sole posuit tabernaculū suū. **Q**uid est i so-
 le: **I**n apto: in manifesto: in luce frena: id
 est in luce que terras de celo pfundit: ibi
 posuit tabernaculū suū. **S**z quō ibi pone-
 ret tabernaculū suū: si nō tāqz spōsus pce-
 deret de thalamo suo: **H**oc enī sequit. **I**n
 sole posuit tabernaculū suū. **E**t quasi dice-
 ref ei: quō t ipē inq̄t: **L**āqz spōsus pcedēs
 de thalamo suo: exultauit vt gigas ad cur-
 rendā viā: **Q**uod est tabernaculū: **I**p̄a ē
 spōsa: verbū sponsus: caro spōsa: t thala-
 mus vterus virginis. **E**t qd dicit Ap̄lus:
Et erūt duo in carne vna. **S**acramentum
 hoc magnū est: ego aut̄ dico in christo t in
 ecclesia. **E**t qd ipē dñs in euāgelio: **I**git
 iam nō sūt duo: sed vna caro. **E**x duobus
 vnu: ex verbo t carne: vnu homo vnu
 deus. **H**oc aut̄ tabernaculū ei⁹ sensit fla-
 gella in terra: manifestū est: qr̄ flagellatus
 est dñs. **N**ūqđ i celo sensit flagella: **N**on:
 quia altissimum posuit refugū suūz: vt
 esset spes nostra: t nō ad eū accedāt mala:
 nec flagellū ppinquabit tabernaculo ei⁹.
Longe est sup oēs celos: sed pedes habet
 in terra. **C**aput in celo est: corpus i terra.
Cū aut̄ pedes ipsius flagellarent t calca-
 renf a Saulo: clamauit caput: Saulo sau-
 le quid me psequis: **E**cce nemo caput pse-
 quit: t ecce caput in celo: quia christus re-
 surgens a mortuis: iā nō morit: t mors illi
 ultra nō dñabilis: **N**ō accedēt ad te mala: t
 flagellū nō appropinquabit tabernaculo
 tuo. **S**ed ne putem⁹ qr̄ segatuž est caput a
 corpe: discretū est enī locis: sed iunctū est
 affectu: ipsa affectus cōiunctio clamauit de
 celo: **S**aulo saule quid me psequerit: **P**ro-
 strauit enī euz voce obiurgante: t leuauit
 dextera miserante. **Q**ui corpus christi per

Psalmus

Sequebatur: factus est membrum christi: ut quod faciebat ipse ibi patere. Quid ergo? Ibi fratres de capite nostro quid dictum est? Quid tu es domine spes mea: altissimum posuisti refugium tuum. Non accedent ad te mala: et flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo. Dicta sunt hec. Quid angelis suis mandauit de te: ut custodiant te in oibus vijs tuis. Audistis modo cum euangelio recitaretur: attendite: baptizatus dominus ieiunavit. Quare baptizat? Ut non aspiciemur baptizari. Nam cum ipse Iohannes dicat domino: Tu ad me venis baptizari: ego a te debeo baptizari: et dominus: sine modo: sic enim oportet impleri oem iusticia: voluit implere humilitatem ut abluere qui sordes non habebat. Ut quid hoc? Propter suggesti futurorum. Existit enim aliquis cathecuminus: qui forte doctrina et moribus vincet multos fideles: attendit iam baptizatos multos imperitos: et multos non sic viventes quod ipse vivit: non in tanta continentia: non in tanta castitate: iam ille nec uxore querit: et videt aliquam fidem si non fornicantem: tamen uxore intemperantius vivente. Non erigere cervicem superbie et dicere: quid mihi iam opus est baptizari: ut hoc accipiam quod iste habet: quem iam et vita et doctrina procedo. Hunc dominus. Quid processisti? Quantum processisti? Tansline: quantum ego te? Non est seruus super dominum suum: neque discipulus super magistrum suum. Sufficit seruus ut sit sicut dominus eius: et discipulo ut sit sicut magister eius. Non extollit: ut non queras baptizatum. Baptizatum quod res domini: ego serui quasi ui. Baptizatus est ergo dominus: et post baptismum temptatus est: ieunauit quadraginta diebus in mysterio: quod sepe vobis commemoravi. Non oia uno tempore dici possunt: ne occupent necessaria tempora. Post quadraginta dies esuriuit: qui poterat et nunquam esurire: sed quod temptaret. Aut si ille non vinceret temptatorem: quod disceret tu cum temptatore pugnare. Esuriuit etiam temptatus est: dic lapidis istis ut panes fiat: si filius dei es. Quid magnum erat domino Iesu christo de lapidis panem facere: qui de quinque panibus tot milia satiauit. Ne nihil fecit panem. Tanta enim fuerat multitudo esse: que saturaret tot milia. Unde processit. Fontes panes erant in manibus domini: non est mirum: nam ipse fecit de quinque panibus multos panes unde saturaret tot milia: qui fac quotidianie in terra de paucis granis messes ingentes. Ipsa enim sunt miracula domini: sed affiduitate vi-

XC

luerunt. Quid ergo freres? Impossibile erat dominio de lapidis panes facere. Hoc est de lapidis dicens ipso Iohannes baptista: Propterea est deus de lapidis istis suscitare filios abrae. Quare ergo non fecit? Ut te doceret respondere temptatori: ut si forte in aliqua angustia positur fueris: et suggesterit tibi temptator: si christianus es: et ad christum pueras desereret te modo ut non dedisset tibi auxilium. Et forte adhuc medicus secat: et non deserit: sed non deserit: quod paulus ipsum ideo non exaudiuit. Nam dicit paulus non se exauditum de stimulo carnis sue angelo satiane: a quo colaphizari se dixit: propter quod dominus ter rogaui ut auferret cum a me: et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficit. Namque medico dicere posito forte epithemate: molestus est mihi hoc emplastrum: rogo te tolle illud: et medicus: non opus est: dum ibi sit: non enim aliter sanare poterit egrotum: Non exaudiuit medicus ad voluntatem: quod exaudiuit ad salutem. Ideoque fortes estote fratres: et quod aliqua inopia temptamini deo flagellante et erudiente vos: quibus et parat et seruat eternam hereditatem: non vobis suggesterat diabolus. Si iustus es: nonne tibi per coruorum mitteret panem: quod misit helies. Vnde est quod legisti: Numquid vidi iustum derelictum: nec semine eius quodrensansem panem? Tu respode diabolo. Clericus dicit scriptura: nunquam vidi iustum derelictum: nec semen eius querens panem. Habeo enim panem meum quem tu non nosti. Quem panem? Audi dominum: Non in solo pane vivit homo: sed in omni verbo dei. Putamus ne verbum dei non sit panis. Si non esset panis: non diceret verbum dei: per quod facta sunt oia. Ego sum panis vivus qui de celo descendendi. Bidicisti ergo quid respondas temptatori in angustia famis. Quid si te sic temptat ut dicat tibi: si christianus es: faceres miracula quod fecerunt multi christiani? Tu iam suggestione mala decepis: temptares dominum deum tuum: et dices dominum deo nostro: Si christianus sum: et sum auctor oculos tuos: et in aliquo numero tuorum me coputas: facias et ego aliquid: qualia multa fecerunt sancti tui. Temptasti deum quasi non sis christianus si hoc facias. Multa talia desiderantes ceciderint. Nam Simon ille magus talia desiderauit ab apostolis: qui spiritum sanctum per pecunias voluit comparare. Amauit potentiam miraculorum: et non amauit imitationem humilitatis.

Psalmus

Ideo quidam discipulus: vel quidam de turba: cum vellat sequi dñm: attēdens mi racula que faciebat: vidit illuz dñs supbū non querere viā humilitatis: sed typuz po tentie: et ait: **Vulpes** soueas habēt: et volu cres celi nidos: filius aut̄ hominis nō ha bet vbi caput reclinet. **Vulpes** in te soue as habēt: volucres celi in te nidos habēt. **Vulpes** dolus est: volucres celi supbia ē. **Hic** enī volucres alta petunt: sic supbi: et vt vulpes cauernas habent dolosas: ita omnes insidiatores. Quid ergo respōdit dominus: Potest in te habitare supbia et dolus: christus nō habet vbi in te habitat: vbi reclinet caput suū. Quia reclinatio ca pitis humilitas christi ē: nisi reclinaret caput non iustificareris. Talia desiderātes et discipuli: et volentes iam appetere sedem regni anteō viam humilitatis caperent: quando illi suggestum est a matre discipu lorum: dic vt unus sedeat ad dexteram: et aliis ad sinistram tuam: potentiani quere bant: sed per passionē humilitatis venitur ad potentiam regni: ait dominus: Potestis bibere calicē quē ego babiturus sū: Quid cogitatis altitudinem regni: et nō imitamini humilitatem meā: Ergo quid si sic te tē pte: fac miracula: Ne et tu tēptes dēū: qd debes respondere: Quod respondit dñs. Ait illi diabol⁹: Mitte te deorsū: quia scri ptū est: angelis suis mandauit de te vt in manibus tollat te ne forte offendas ad la pidem pedē tuū. Si te miseris: angelī te su scipient. Et posset quidem fieri fratres: vt si se misisset dñs: obsequia angeloz suscep tent carnē dñi. Et quid illi ait: Iterū scri ptum est: Nō temptabis dñm dēū tuum. Hominē me putas. Ad hoc enim accessit diabolus vt temptaret vtrum fili⁹ dei ēt: ipse videbat carnem: sed maiestas in opib⁹ apparebat. Angelī testimonium dixerit: ille videbat mortale vt temptaret: vt chri sto temptato doceretur christian⁹. Quid ergo scriptum est: Non temptabis domi num deum tuum. Itaq; non temptemus dominum vt dicamus: si ad te pertinem⁹: miracula faciamus. Redeam⁹ et propter verba psalmi: Angelis suis inquit māda uit de te vt custodiant te in omnibus vijs tuis. In manibus tollent te: ne quando offendas ad lapidem pedem tuum. Sub latus est christus in manibus angelorum: quando assumptus est in celum: non quia si non portarent angeli ruiturus erat: sed

XC

qua obsequabantur regi: ne forte dicatis meliores sunt qui portabāt qz ille qui por tabatur. Ergo meliora sunt iumenta qz ho mines: Sed quia infirmitatem hominum portant iumenta. Hec hoc debemus dice re: etenim iumenta si se subtrahant cadūt qui sedent. Sed quomodo debemus dice re: Nam et de deo dictum est: Celuz mibi sedes est: Quia ergo celū portat: et de⁹ se det: ideo melius est celum: Sic ergo et de obsequio angelorum in hoc psalmo intel ligē poterim⁹. Nā nō ad infirmitatē dñi pti net: sed ad illoz honorificētiā: ad illoz fuitūtē. Resurrexit aut̄ dñs Jesus christ⁹: ppf quid: Uplm audite. Mortuus est pppter delicta nostra: et resurrexit pppter iustifica nem nostram. Item de spiritu sancto eu angelum: Spiritus quidē inquit nōdū erat datus: quia Jesus nondum erat clarifica tus. Que est clarificatio Jesu: Resurrexit et ascendit in celum: A deo clarificatus ascensione in celum: misit spiritum suū san ctum die pentecostes. In lege autem in libro Moysi exodo: a die agni occisi et mā ducati quinquaginta dies numerantur: et data est lex in tabulis lapideis scripta di gito dei. Quid sit digitus dei euangelium nobis exponit: quia digitus dei spiritus sanctus est. Quomodo probamus: Domi nus respondens eis qui illum dicebāt in nomine beelzebub ejcere demonia: ait: Si ego in spiritu dei ejcio demonia. Ali⁹ euangelista cū hoc narraret: Si ego inq; in digito dei ejcio demonia. Quod ergo positum est in uno aperte: posituz est in al tero obscure. Nesciebas quid sit digitus dei: exponit ali⁹ euangelista eū esse spiritū dei. Digitu ergo dei sc̄pta lex data die qn quagesimo ab occisione agni: et spiritus sanctus venit die quinquagesimo a passi one domini nostri Jesu christi. Occisus est agn⁹: factū ē pascha: ipleti sūt qnq; ginta dies: data ē lex: sed data ē illa lex ad timorē non ad amorē. Ut aut̄ tumor cōuer teref in amorē: occisus est iustus iam in ve ritate: cui⁹ typus erat ille agnus quē occi debāt iudei. Resurrexit et a die pasche domini sicut a die pasche agni occisi numerant quinquaginta dies: et venit spiritus sanct⁹ īā in plenitudine amoris: non in pena timoris. Quare hoc dixi: Ad h̄ qz resur rexit dñs et glificat⁹ est: vt mutteret spiritū sc̄m. Et dixerā īā dudū: qz caput in celo est: pedes i terra. Si caput i celo: pedes i

psalmus

terra: quid ē pedes dñi in terra: nisi sancti
 dñi in terra: Qui sūt pedes dñi: Ap̄li mis-
 s̄p totū orbē terrā. Qui sūt pedes dñi:
 D̄es euāgelist̄e in quib⁹ p̄grat dñs vnu-
 uersas gētes: H̄et uendū erat ne euāgeli-
 ste offendērēt in lapidē. Illo enī in celo po-
 sitō capite: pedes qui in terra laborabant
 possent offendere in lapidē. In quē lapi-
 dem: In legē in tabulis lapideis datam.
 Ne ergo legis rei fierēt: nō accepta gratia
 t̄ in lege rei teneren̄: ip̄a est enī offendēs re-
 atus q̄s lex tenebat reos: absoluū dñs ut
 iā in legē nō offendērēt: ne pedes hui⁹ ca-
 pitis incurrerēt in legis reatu: missus ē spi-
 rituſanc⁹ vt amorē faceret: t̄ solueret a ti-
 more. Timor legē nō implebat: amor im-
 plebat. Timuerūt hoies t̄ nō impleuerūt:
 amauerūt t̄ impleuerūt. Quō timuerūt et
 nō impleuerūt: amauerūt t̄ impleuerunt:
 Timebāt hoies: t̄ rapiebāt res alienas:
 amauerūt t̄ donauerūt suas. Ergo nō est
 mirandū: qr̄ iō in manib⁹ angeloz assum-
 ptus est dñs in celū: ne offendēret ad lapi-
 dem p̄ses ei⁹: ne illi q̄ in terra laborabant in
 corpe ei⁹: p̄grates totū orbē terrā fierēt
 rei legis: subtraxit ab eis timorē: t̄ imple-
 uit eos amore. Timore Pet⁹ ter negauit:
 nōdū enī accepat spirituſanctuz: accepto
 postea sp̄uſctō: cuz fiducia cepit pdicare.
 Qui ad vocē ancille ter negauit: accepto
 aut̄ sp̄uſctō inter flagella principū ſeſſiſſus
 est quē negauerat. H̄o mūn̄ qr̄ dñs ipsum
 trinū timorē trino amore dissoluit. Resur-
 ges enī a mortuis ait Pet̄ro: Petre amas
 me: H̄o dixit times me. Nā si adhuc time-
 ret: offendēret ad lapidē pedē ſuū. Amas
 me inq̄t: Et ille: Amo. Sufficiebat ſemel:
 Forte mihi ſufficeret: q̄ cor nō video: q̄nto
 magis ſufficeret dñs: q̄ videbat quib⁹ me-
 dullis viſcerū ſuoz dicebat Pet⁹ amo:
 H̄o ſufficit dñs rñdere ſemel: infrogat ite-
 rū: t̄ ille rñdet. Infrogat tertio: t̄ iaz tediō
 affect⁹ Pet⁹: quaſi dubitaret dñs noster
 de amore ip̄i⁹: dñe tu inq̄t ſcis oia: tu ſcis
 qr̄ amo te. Sz dñs cū illo ſic egit: t̄ tāq̄ di-
 ceret: ter me negasti timēdo: ter me p̄fitere
 amādo. Isto amore t̄ iſta caritate ſp̄leuit
 diſcipulos ſuos. Quare: Quia altissimuz
 posuit refugiū ſuū: qr̄ clarificat⁹ misit ſpi-
 rituſctm. Soluit credētes a reatu legis: ne
 in lapidē offendēret pedes eius. Ja cete-
 ra māifesta ſūt fratres: qr̄ ſepe tractata ſūt.
 Sup̄ aſpide t̄ basiliscū ambula-
 bis: t̄ coculcabis leonem t̄ draco

XC

nem. Qui ſit ſerpēs noſtis: quō ſup illuz̄
 calcet ecclia q̄ nō vintif q̄ cauet aſtūias
 ipſius: Quēadmodū aūt ſit leo t̄ draco:
 puto t̄ hoc noſte caritatē vestrā. Leo ſeuit
 apte: draco occulce inſidiaſ. Ul̄aq̄ vim
 t̄ p̄tātem habet diabol⁹. Q̄n martyres oc-
 cidebāt: leo erat ſeuēs: q̄n heretici inſi-
 diaſ draco eſt ſurrepēs. Gliciſti leonem:
 vince t̄ draconē. H̄o te frāgat leo: nō te de-
 cipiat draco. Probem⁹ qr̄ leo erat q̄n ap-
 te ſeuiebat. Exhortans martyres Petrus
 ait: Nesciatis qr̄ aduersari⁹ veſter diabolus
 tāq̄ leo rugiēs circuit querens quē deuo-
 ret. Apte ſeuēs leo q̄rebāt quē deuoraret.
 Draco quō inſidiaſ: per hereticos. La-
 les timēs Paul⁹ ne ab illis corrūperet ec-
 clesia a viginitate fidei quā geſtabat in cor-
 de: ait: Bespōſauit enī roſ vni viro viginē
 caſtā exhibere christo: t̄ timeo ne ſicut ſer-
 pens euā ſeduxit aſtūia ſua: ita t̄ mentes
 veſtre corrūpanſ a caſtitate que eſt in chri-
 ſto. Viginitatē corporis paue ſemine ha-
 bent in ecclia: ſe viginitatē cordis oēs fide-
 les habent. In ip̄a fide virginitatē cordis
 timebat corrūpi a diabolo: quā qui pdide-
 rint ſine cauſa ſūt viginē corpe. Corrupta
 corde quid fuat in corpe: H̄o mulier catho-
 lica p̄cedit viginē hereticaſ. Illa enī nō ē
 vigo i corpe: illa mulier facta eſt i corde: t̄
 mulier nō a marito deo: ſe a ſerpēte. Quid
 aūt ecclia: Sup̄ aſpide t̄ basiliscū ambu-
 labis. Rex eſt ſerpentium basiliscus: ſicut
 t̄ diabolus rex eſt demonioz. Et cōculca-
 bis leone t̄ draconē. Ja verba dei ad ec-
 clesiā. Quoniā i me ſperauit eru-
 am eu: H̄o ſolū ergo caput eſt: qđ mō ſe-
 det in celo: qr̄ altissimū poſuit refugiū ſuū:
 ad qđ nō accedūt mala: t̄ flagellū nō ap-
 propinq̄bit tabernaculo eius: ſed t̄ nos q̄
 laboram⁹ in terra: t̄ adhuc in tēptatiōibus
 viuum⁹: quoq̄ gressus timēt ne in laq̄os i-
 cidāt: audiam⁹ vocē dñi dei nr̄i cōſolant̄
 nos: dicētis nob̄: qm̄ i me ſpauit eruā eu:
 Protegā euz qm̄ cognouit nome
 meu. Anuocauit me t̄ ego exau-
 diā eu: cu ip̄o ſu i tribulatiōe. Noli
 timere q̄n turbār: ne quaſi nō ſit tecū de:
 fides ſit tecuz: t̄ tecū eſt deus in tribulatiōne.
 fluctus ſunt maris: turbaris in nauigio: quia dormit christus. Dormiebat in
 nauigio christus: pierant homines. Si fides
 tua dormit in corde tuo: tanq̄ in nauigio
 dormit christ⁹: qr̄ christ⁹ q̄ ſidē i te habitat.
 Cu turbari cepis: excita christū dormiētē:

Alii ſa-
 t clamauit
me.

psalmus

XCI

erige fidē tuā: t noueris qr te non deserit.
Sz iō putas te deserit: qr nō qñ vis eripit.
Eripuit tres pueros de igne. **Q**ui eripuit
 tres pueros: deseruit machabeos. **A**bsit.
Et illos eripuit: t illos. **I**llos corporaliter vt
 infideles p̄funderent: istos sp̄ualiter: vt si
 deles imitarent. **C**ū ipo sū in tribulatiōe.
Fanō bz. t cipiā. **E**t eximā eū t glorificabo eum.
Longitudine dierū replebo eu:
Que est lōgitudo dierū: **V**ita eterna est.
Fratres nolite putare lōgitudinē dierū: di-
 ci sic sūt dies miores: t statī dies maiores.
Lales dies nobis habet dare. **L**ōgitudo
 illa est que nō habet finē etēna vita: que no-
 bis p̄mittit in dieb⁹ lōgis. **E**t vere qr suffi-
 cit: nō sine causa dixit replebo eū. **N**ō nob̄
 sufficit quicqđ longū est i tpe si habet finē:
 t iō nec longū dicendū est. **E**t si auari su-
 mus: vite eternē debem⁹ esse auari: talē vi-
 ta: desiderare que nō habet finē. **E**cce vbi
 extendat auaricia: vestra. **A**rgētū vis sine
 fine: vitā eternā desidera sine fine. **N**ō vis
 vt hēat fine possesso tua: vitā eternā deside-
 ra. **Q**ue ē: **L**ōgitudine dieb⁹ replebo eū.
Et ostendā illi salutare meū. **N**ec b
 frēs breuiter p̄tereundū est: oñ dam illi sa-
 luteare meū. **H**oc dixit: ostendā illi ipm chri-
 stū. **Q**uare: **N**ō est visus in fra: **Q**uid no-
 bis magnū bz ostēdere: **S**z nō est visus ta-
 li visu quali videbimus. **L**ali visu visus
 est: quali viderunt qui crucifixerunt. **E**c-
 ce qui viderūt crucifixerūt: nos nō vide-
 m⁹ t credim⁹. **I**lli ocl̄os habebāt t nos nō
 habem⁹: **I**mmo t nos cordis ocl̄os habe-
 m⁹: b p̄ fidē adhuc videm⁹ n̄ p̄ specie. **Q**n̄
 erit species: **Q**n̄ videbim⁹ eū facie ad fa-
 ciem: quod dicit Aplus: q nobis promit
 tit de⁹ in magno p̄mio oīm laboz nostro-
 ri. **Q**uicqđ laboras ad b laboras vt vi-
 deas. **A**escio qd magnū est: qd visuri su-
 m⁹: qn̄ tota merces n̄ra visio est: t ipm ma-
 gnū visu: hoc ē dñs noster Jesus christus:
 ip̄e q̄ humilis visus est ip̄e videbūt magn⁹
 t letificabit nos: quō videt nō ab angelis
In p̄ncipio erat verbū: t verbuz erat apō
 deū: t de⁹ erat verbū. **A**ttēdite q b pm̄it
 ip̄z dñm i euāgeliō dicētē: **Q**ui diligit me
 diligēt a patre meo: t ego diligā eli. **E**t q̄s i
 dicereb eū: t quid ei dabis q̄ diligit te: ostē-
 dam inqt meipm illi. **B**esideremus t ame-
 m⁹: t flagrem⁹ si sponsa sum⁹. **S**p̄sus ab-
 sens ē: sustineam⁹: veniet quē desideram⁹.
Lantū pign⁹ dedit: nō timeat sp̄osa ne de-
 serat a sponso: nō dimittit pign⁹ suū. **Q**d.

pign⁹ dedit: **S**anguinē suā fudit. **Q**o pi-
 gnus dedit: **S**piritūstū misit. **L**alia pi-
 gnora dimittet ille sp̄sus: **S**i nō amaret;
 talia pīgra n̄ dare. **J**ā bz: **O** si sic amare
 mus. **A**hiorē dilectionēz nemo bz: q̄ vt
 aiam suā ponat p̄ amicis suis. **E**tnos q̄-
 modo ponim⁹ aias n̄ras p̄ illo: **Q**uid illi
 p̄dest: qn̄ iā altissimū posuit refugū suu^z:
 t flagellū non appropinquat tabernaculo
 eius: **S**z qd dicit Jobes: **S**ic christ⁹ p̄ no-
 bis aiam suam posuit: sic t nos debem⁹ p̄
 fratrib⁹ aias ponere. **U**nusqz ponēs p̄
 frē aiam: p̄ christo ponit. **Q**ui nō pascit
 fratrē: christū pascit. **C**ū vni ex meis mini-
 mis fecistis mibi fecistis. **A**mem⁹ t imite-
 mur: currām⁹ p̄ vngenta ei⁹: quō dicit in
 canticis cātico^z: post odore vngēto^z tu-
 orū currim⁹. **V**eit enī t oleuit: t odor ipsi⁹
 ip̄leuit totū mundū. **U**si odor: **B**e celo.
Seqre ḡ ad celū: si n̄ falsū r̄fides: qd dī sur-
 sum cor: sursū cogitatōe: sursū amorem:
 sursū spēi. **P**le putrescat in fra triticū: nō
 audes ponere in humida fra ne putrescat
 qr laborasti t messuisti: triturasti t vēta-
 sti. **Q**ueri locū tritico tuo t nō qris locum
 cordi tuo: t n̄ qris locū thesauro tuo: **F**ac
 qcqd poteris in fra: erga nō pdes sed re-
 cōdes. **E**t q̄s seruat: **C**hrist⁹ qr t te saluat.
Te nouit saluare: thesaurū tuu^z nō nouit
 suare: **Q**uare aut vult vt locū mutes the-
 sauro tuo: nisi vt locū mutes cordi tuo:
Nemo enī cogitat nisi d̄ thesauro suo. **D**z
 mlti hic sūt q̄ me nō audiūt: t nō ē cor eo-
 rū nisi in sacellis suis. **I**n terra estis: qr in
 terra est qd amatis. **M**ittat in celum t ibi
 erit cor restrū. **U**bi enī fuerit thesaur⁹ tu⁹
 ibi erit t cor tuū.

Explīcīt Tractat⁹ de ps. XC

Incipit Tractat⁹ de ps. XCI

Habedite ad psalmū: det nob̄ dñs
 apire mysteria q̄ b p̄tinēt: qr p̄
 p̄ter fastidii alio^z: eadē diwerse
 varieg⁹ tractat. **N**ā nullū ali⁹ cāticū nos
 docet de⁹: nisi fidei spei t caritas: vt fides
 n̄ra firma sit in ipo q̄diu illū non videm⁹:
 credētes i eli quē n̄ videm⁹ vt gaudeam⁹
 cū viderim⁹: t fidei n̄re succedat species lu-
 cis ei⁹: vbi iā nō nob̄ dicet: crede qd nō vi-
 des: b gaude qr vides. **S**p̄es etiā n̄ra icō
 mutabilis t figat in illo: t nō nutet t flu-
 ctuet: **N**ō agitef sic ip̄e de⁹ i q̄figit nō po-
 test agitari. **S**p̄es enī modo vocatur: tūc
 non sp̄es sed res erit. **C**āmidu enim voca-
 tur sp̄es q̄diu non videt quod sperat: dī-